

СПОДЕЛЯНЕ НА ИСТОРИЯТА ЗА ИСУС

„Това писах на вас, които вярвате в името на Божия Син, за да знаете, че имате вечен живот и да вярвате в името на Божия Син” (1 Йоан 5:13).

Преди да се възнесе, Исус казва на учениците си да стоят в Ерусалим, защото там ще бъдат надарени със сила от Светия Дух, за да бъде завладяващо тяхното свидетелство за Него: *„Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мен както в Ерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.” (Деяния 1:8)*

Десет дни по-късно апостолите получават обещаната подкрепа и Християнската църква се появява на историческата сцена. Възникнала в периферията на Римската империя и представена от хора, които нито имат потенциала, нито знанията, нито необходимия обществен авторитет, за да оборят вековните езически представи и традиции и да се преборят с водещите гръцки философски школи, противно на всяка човешка логика църквата върви победоносно и успява да забие своето знаме в сърцето на империята. Проследяването на този исторически феномен показва, че мощното ѝ въздействие върху езическия свят идва от пряко или косвено свидетелство за делото и жертвата на изпратения от Бога Спасител, допълнено с постоянно лично свидетелство за промените, които Той е предизвикал в живота на индивида, като двете свидетелства се съпровождат от влиянието на тайнствена преобразяваща сила. На тази експлозивна смес от две свидетелства със сила от Светия Дух е посветен този урок.

I. ИСУС: ОСНОВАТА НА НАШЕТО СВИДЕТЕЛСТВО

1. По какво се разбира, че в основата на нашето свидетелство стои личността на Христос? Ефесяни 2:1-3

- По промяната на нравствената оценка за извършените дела – ние вече се виждаме в светлината на Божияна преценка, което ни прави чувствителни към греха и грешките, които преди това сме допускали и оправдавали.
- По главната насока на нашия живот.

2. По какво се разбира, че свидетелството ни е послание за действията на един жив Спасител, който действа ефективно и сега, а не само когато е бил на земята? Ефесяни 2:10

- по желанието и ангажираността във вършенето на добри дела – те вече не са само епизодични, а са съставна част от нашите планове и битие;
- по промяната, която настъпва след приемането на Христос за личен Спасител;
- по готовността да се учим и отучваме.

II ПРЕОБРАЗЯВАЩАТА СИЛА НА ЛИЧНОТО СВИДЕТЕЛСТВО

1. Как Исус променя характера на своите последователи?

Като дава духовна сила за преодоляване на недостатъци и грешни характерни черти, която апостолите в посланията нарекоха Божия благодат – Тит 2:11. По отношение на мирогледа и съвестта промяната става мигновено (пример: разбойника на кръста, който получава прощение!), а по отношение на характера тя протича през целия живот.

2. Как любимият ученик от „син на гърма“ се превръща в апостол на любовта? 1 Йоан 4:7–11; 5:1-3

- Станало е неусетно за него. Може би в началото дори не го е осъзнавал.
- Обичта на Йоан и неговото усилие да бъде с Христос отварят сърцето му и ума му за радикална промяна на неговите чувства и реакции.

Чрез постоянното общуване с Христос характерите на учениците са се променяли. Не чрез упражнения и тренировки избухливият може да стане кротък. Грехът е по-силен от човека и неговата воля. Само Христовата преобразяваща сила може да го победи. Тя се проявява и действа по време на

нашето общуване със Спасителя. Затова поддържането на жива и постоянна връзка с Христос е гаранцията за нашата промяна.

III РАЗКАЗВАНЕ ИСТОРИЯТА НА ИСУС

1. Защо първите мисионери, изпратени от Исус, са двама излекувани беснуеми? Матей 8:28, 29; Марк 5:1–5

- **Защо Христос посещава Гадининската област, в която юдеите са малцинство?** Хората от тези местности са проявили неочакван интерес към Христовото дело, въпреки че етническият им състав предполага враждабност към юдеите. Известно е, че в 1 г. сл. Хр. десет града от римската провинция Сирия, на които Помпей дал право на самоуправление, създават търговски и военен съюз за отбрана срещу семитските племена (най-вече юдеите). Плиний Стари назовава техните имена: Скитопол, Пела, Дион, Гераса, Филадельфия, Гадара, Рафана, Каната, Хипсос и Дамаск.
- **Кои са двете прегради, които застават пред Христос, за да осуетят Неговата мисия в Гадара?** Първата преграда е демонстрация на сатанинската сила – Той и учениците Му са пресрещнати от двама беснуеми, обсебени от дявола младежи, които са всявали страх у хората. Втората преграда е страхът да не би в името на живота да се загуби препитанието. Тя се оказва по-силна и на практика непреодолима – хората искат Христос да си отиде от техните земи.
- **Защо евангелизационна кампания трябва да продължи с излекуваните беснуеми?** Защото те могат да говорят за Божията изцелителна сила, без да предизвикват страх за препитанието. Те са постоянно живо ходещо чудо, което е послание за Божията любов и спасението, което предлага.

2. На какво се дължи успеха на тези изключително неопитни и необучени мисионери?

Те почти нищо не знаят за Христовата мисия, но са свидетели на нейните резултати. Проявяват детинско послушание, породено от голямо доверие в техния Спасител, и приемат първо, да останат, и второ, да свидетелстват без никаква подготовка, като вярват, че Божият Дух ще допълва казаното от тях и ще ги подкрепя. Личното свидетелство за тяхното изцеление и промяна, съчетано с дълбока вяра, е формулата на техния евангелизационен успех.

IV СВИДЕТЕЛСТВАНЕ С УВЕРЕНОСТ

Какво означава да свидетелстваме с увереност? 1 Йоан 5:11-13

- **Увереност в собственото ни спасение.** Ако нямаме личното уверение за спасението в Исус, не е възможно да го споделим с друг. Няма как религия на несигурността да вдихнови хората.
- **Радост от това, че сме спасение и живеем с други идеали и мечти.** Когато ап. Павел пише “Съразпънат съм с Христос; и вече не аз живея, а Христос живее в мен;”, той не само го казва, но то и показва чрез посветен на голямата кауза живот.
- **Да имаме мир, когато обстановката е напрегната.**
- **Да се извисяваме над злободневните проблеми.** Това показва, че живеем с разбирането, че сме представители на друг свят и не сме се срасли с житейските конфликти.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Истинското споделяне на историята за Исус е лично свидетелство на промяна и обновление чрез преобразяващата сила на Божията благодат, съчетано с вестта за великото откровение за Божията жертвоготовна любов, която търси грешния човек, за до го изтръгне от обречеността и гибелта и да му подари вечността.